

พุทธทาสภิกขุ. (ม.ป.ป). **ดวงตาเห็นธรรม**. นนทบุรี : กองทุนวุดิธรรม. ๔๔ หน้า.

หนังสือเล่มนี้ได้อธิบายว่าในระดับของการได้ธรรมจักขุนี้หมายถึงความเป็นพระโสดาบัน พระโสดาบันแปลว่าผู้แรกถึงกระแส กระแสนั้นคือกระแสแห่งพระนิพพาน จนกระทั่งถึงอันดับสูงสุดคือ เป็นพระอรหันต์ ด้วยเหตุนี้การที่ได้เห็นธรรมจึงแยกสิ่งทั้งหลายทั้งปวงได้เป็น ๒ ฝ่ายหรือ ๒ ประเภท คือฝ่ายหนึ่งมีเกิดและมีดับ ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งนั้นไม่มีการเกิดไม่มีการดับ ดังนั้นในหนังสือเล่มนี้แสดงให้เห็นว่าการเกิดทางวัตถุร่างกายก็มีการดับ การเกิดในทางใจนั้นก็มีการดับเช่นกัน เมื่อมีการเกิดและการดับแล้วก็ต้องได้รับผลอย่างใดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับการเกิด เมื่อถึงอายุขัยแล้วก็ต้องดับ ด้วยการอาศัยสติปัญญาแล้วแก้ไขปรับปรุงสิ่งต่างๆ ให้เป็นไปในทางที่เจริญก้าวหน้า ให้รุ่งเรืองอยู่ได้ด้วยแสงสว่างแห่งปัญญา และสามารถที่จะดำรงชีวิตอย่างมีธรรมได้ด้วยดี